

сега на руска-та Имп. Публична библиотека, дѣто влѣзла изъ древлехранилище-то на Погодина заедно съ други стары драгоцѣнности. Отъ нея са-спазили само два листовци. Въ разсѣжданье-то на писмо-то рѣкопись-та представа нѣкои отличія въ буквы-тѣ: **В, Ж, Н, Ы, Ъ, Ж, Т**; **Ѡ** не са-срѣща; колкото отъ кадѣ словосѣкратяванье-то, отъ кадѣ строчны-тѣ знакове, съгласна је съ други-тѣ старобългарскы рѣкописи. Но отъ надстрочны-тѣ знакове не са-вижда ни гѣсто, ни тѣнко придыханія; вмѣсто једното и друго-то нахожда-са точка надъ съгласны-тѣ, кога при тѣхъ је отпуснѣтъ **Ъ** или **Ь**: **кто, створн, ѹто**. Йотированы **Ѥ, Ј** нѣма, и по нѣкадѣ са-срѣщатъ граматическы погрѣшки: тѣй 1-то лице на наст. въ изъевител. накл. писано је съ **ю** вм. **Ѥ-МОЮ**; дател. једин. падежъ на мѣж. сѣществ, на **Ъ** писанъ је съ **Ж** вм. **ОУ**: **ѢДНОМОУ КРѢСТНИКѢ ЖИТИ**.

Х. Листовци ошъ жишје-шо на св. Великомъченица Оекла. Тѣзи рѣкопись сега са-спазва въ руска-та Имп. П. библиотека, и отъ нея останѣли само два листа, писаны съ хубаво среднѣе уставно писмо. Тя

различны изменія. Отъ XI-ья вѣкъ до половина-та на XIV-ья сичкы-тѣ пергаменны рѣкописи были писаны уставно, или съ почъркъ на заглавны праволинейны буквы съ притурка на нѣколко крѣглы буквы. Таквози писмо са-зове уставно или писано съ уставъ; отъ XIV-ья до XV-ья вѣкъ са-употребява полууставъ, който състои повечь отъ крѣглы, нежели отъ праволинейны буквы; а отъ XV-ья в. са-наченѣла скоропись-та.